

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 4. De doodt van Jouffrouw Bidders.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

ven: ende bekent, niet te kunnen vatten, hoe sy alsdan, ende eenighe daghen daer-naer ghestelt was: Sy beschrijft alleenlijck haer verwonderinghe ende beschaemtheyt, over haere onweerdigheyt, ende de groote goetheyt Godts, aengaende dese gheschiedenisse.

S. 4. *De doot van Jouffrouw Botters.*

NAer een lanckduerighe sieckte lagh Jouffrouw Botters den 28. Julij inden uyttersten strijt: soo dat-men niet en twijfelde of de doot soude haest volghen. Overfulckx was *Agnes* besorght, om den geluckighen door-ganck van dese gheestelijke Weduwe, met de welcke sy soo vele jaeren ghewoont hadde van Godt te versoecken. Als sy dan op den voorseyden dagh, die eenen Donderdagh was, de H. Communic ontfanghen hadde, besich sijnde met dit versoeck, sagh sy inwendighlijck den H. Ignatius, ende den H. Franciscus Xaverius: Ende dede 't selve versoeck aen dese twee Heylighen (aen de welcke dese siecke Weduwe seer toeghedaen was) op dat dese Heylighe voor haere ziele souden besorght zijn, om die inde haeve der eeuwighen Saligheyt te brenghen. Sy bekent, niet te kunnen bewoorden, wat in haer ziele alsdan onghegaen is: want desen inkeer in Godt seer innigh, ende 't licht dat haer alsdan bestraelde grooter was, als duysent sonne lichten kunnen by-brenghen. Seght alleenlijck dat sy alsdan ghesien heeft, hoe dese twee Capiteynen van de Societeyt, met opene armen bereedt stonden, om de ziele van dese Weduwe t'ontfanghen, ende die te brenghen tot den onuytsprekelijcken loon van haere wercken, Sagh noch voorder, hoe dese ziele
door

door dese Heylighen met groote blyfchap foude ontfanghen worden: Hoe alle de kinderen van Ignatius die inden hemel zijn, met heel het hemels Hof, om de komfte van dese ziele in ghelijckx feer blijde waeren; hoe fy door de handen vande H. Maghet, aen de H. Dryvuldigheyt gheoffert, ende feer minnelijck van Godt foude omhelst worden. Dit ghesicht veroorsaecte een vreught inden gheest van *Agnes*, die fy niet beschrijven kan.

Ghemerckt dat den doorganck van dese Weduwe, soo haer docht, feer naeby was, ende oock den selven dagh te verwachten stont: nam fy de vryheyt van te versoeken, dat dese Weduwe tot den volghenden dagh, die Vrydagh was, mocht het leven behouden, ende aldan op de selve ure sterven, op de welcke onsen Saligh maecker sijnen ghebenedijden gheest ghegeven hadde. Maer dit godtvruchtigh versoeck wiert vanden Hemel afgheslaeghen: Ende *Agnes* verstont van Christus, dat de siecke tot Saterdagh foude leven, om dat dien dagh aen sijn Moeder toe ghe-eyghent was, aen de welcke dese Weduwe feer toe ghedaen was gheweest, ende vele goede wercken t'haerder eere ghedaen hadde, die aen sijn Moeder feer aenghenaem waeren.

Voorts was *Agnes* feer begeerigh dat dese Weduwe naer haer aflijvigheyt feer spoedelijck tot Godts besittinghe foude komen: Ende om alle beletselen te weeren, offerde sich, om de schulden die dese ziele mischien hadde, ten minsten voor een deel, tot haer te nemen: Ende dit versoeck wiert haer toe ghestaen. Sy sagh wel, dat desen last swaer foude wesen: Oversulckx badt om sterckte ende verduldigheyt, met

vaft betrouwen, van dese sterckte te verwerven. Ende met'er daet *Agnes* heeft vier daeghen lanck, groote pijnen in haer lichaem gheleden, tot verminderinghe van de schulden, die sy tot haeren last ghenomen hadde.

Als sy van de Kercke naer huys quam, was haer bly-schap soo groot, dat sy haer niet inhouden en konde, sonder eenigh deel van dese openbaeringhe aen de krancke te verklaren. Sy gonck dan recht naer de kaemer daer de Weduwe sieck lagh, segghende: *Iouf-frouwe dat jemant V L. quambootschappen, dat ghy op onses H. Vaders dagh in den Hemel sout wesen, en sout ghy niet blijde zijn? De siecke antwoorde met t'famen ghevoeghde handen; ende met bly-ghelaet, dat ja. Agnes seyde: Maect u veerdigh het sal geschieden. Onsen H. Vader, met den H. Franciscus Xaverius, ende heel de compagnie staen bereet om uwe ziele t'ontfanghen ende met hun inden Hemel op den dagh vanden H. Ignatius blijde feest te houden.*

Hier mede vertrock sy, om voor de siecke te lijden, tot verminderinghe van haere schulden. Sy en gheeft niet te kennen, wat lijden dit gheweest is: maer seght alleenelijck dat dit lijden niet kleyn was. De siecke is ghestorven op den tijdt die *Agnes* van Godt verstaen hadde, te weten op den Saterdagh, als den Feestdagh van den H. Ignatius begoft, die dat jaer op eenen Sondag viel.

Sy gheeft dese Lof-reden aen haere over-leden Huys-meesterse. Dat sy waerlijck met de H. Martha een weerdinne Christi gheweest is, toevende sijn die-naeren ghelijck Martha Christum ende sijn Discipelen ghetoeft heeft. Dat sy, oock als haeren man noch leef-

leefde, haer tijdelijcke middelen ten meestendeele be-
steedt heeft, tot Godts-dienst, tot vermeerderinge van
sijn eere ende glorie, tot vervoorderinghe der zi-
lenfaeligheyt. Dat haer begeerten waeren, duysent-mael
meer te hebben, om duysent-mael meer hier toe te be-
steden. Dat sy wenschte, met haer tijdelijck goet, oock
vleesch ende bloedt hier toe te schencken. Dat sy dick-
wils dese vierighe begeerten uyt haeren mondt ghe-
hoort hadde: ende dat haer herte, door de liefde Godts,
aengaende dese milddaedigheyt seer wijdt verbreydt
was.

XXV. CAPITTEL.

Haere Doodt.

Agnes, die soo diep-grondighlijck in Godt ver-
slonden, ende soo dickwils met hem vereenight
was, heeft heele jaeren naer de doodt verlanght, om
onscheydelijck haeren Schepper te besitten. Dit ver-
langhen gheeft sy in haer schriften op vele plaetsen te
kennen. Eenighe van dese plaetsen sal ick hier by-
brenghen, eer wy tot haer af-sterven komen.

Den 20. Julij 1637. schrijft sy aldus. *Tusschen acht en-
de negen uren, als ick door Godts gratie, inde Kercke der So-
cieteyt een Misse van Requiem hoorde: gevoelde ick my son-
derlinck getrocken, gelijk ick my acht daeghen, ja meer ge-
voelt hadde, met een groot verlanghen tot Godt, om vanden
kercker mijns lichaems ontbonden te wesen, ende eens ten
vullen hem te genieten, die mijn ziele soo seer Bemint: met
overgevinghe van mijnen wille, om daedelijck de suverin-
ge van mijn ziele door 't Vagevier t'ontfanghen, soo langh als
't mijnen Beminden soude gelieven. In dien selven oogen-*

leest

V 3

blick